

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
КАНДИДАТА МР ВЕСЕЛИНА ЛУБУРИЋА

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовео комисију</p> <p>На својој VIII седници одржаној 25. 02. 2016. године Наставно-научно веће Природно-математичког факултета Универзитета у Новом Саду, именовало је Комисију за оцену и одбрану докторске дисертације кандидата мр Веселина Лубурића под насловом „Увођење нових управљачких мјера у заштићеним подручјима са циљем унапређења модела заштите природе у Црној Гори“.</p>
<p>2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:</p> <p>1. Др Јасмина Ђорђевић, редовни професор, Друштвена географија, 20. 06. 2013. године, Природно-математички факултет у Новом Саду, Департман за географију, туризам и хотелијерство – председник;</p> <p>2. Др Владимир Стојановић, редовни професор, Друштвена географија, 09. 10. 2014. године, Природно-математички факултет у Новом Саду, Департман за географију, туризам и хотелијерство – ментор;</p> <p>3. Др Дејан Филиповић, редовни професор, Просторно планирање, 13. 04. 2011. године, Географски факултет у Београду – члан.</p>
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<p>1. Име, име једног родитеља, презиме:</p> <p>Веселин (Миодраг) Лубурић</p>
<p>2. Датум рођења, општина, држава:</p> <p>19. 02. 1976. године, Плужине, Црна Гора</p>
<p>3. Назив факултета, назив студијског програма дипломских академских студија – мастер и стечени стручни назив</p> <p>-</p>
<p>4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија</p> <p>-</p>
<p>5. Назив факултета, назив магистарске тезе, научна област и датум одбране:</p> <p>Географски факултет, Универзитет у Београду, „Стање заштите природе Црне Горе и могућности њеног унапређења“, Животна средина, 10. 07. 2006. године.</p>
<p>6. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука:</p> <p>Животна средина, Магистар географских наука за област заштите животне средине</p>

III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Увођење нових управљачких мјера у заштићеним подручјима са циљем унапређења модела заштите природе у Црној Гори

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Докторска дисертација под насловом „Увођење нових управљачких мјера у заштићеним подручјима са циљем унапређења модела заштите природе у Црној Гори“, кандидата мр Веселина Лубурића, написана је на српском језику (источнохерцеговачким дијалектом, ијекавског изговора), латиничним писмом, док је извод осим на српском написан и на енглеском језику. Дисертација је обима 267 страна и садржи 18 поглавља:

1. Уводна разматрања (поглавље је написано на 4 стране, стр. 15-18);

2. Радне хипотезе (5 страна, стр. 19-23);

3. Предмет, циљ и задаци истраживања (4 стране, стр. 24-27);

4. Научне методе истраживања (7 страна, стр. 28-34; поглавље садржи шест потпоглавља: 4.1 Метода анализе управљања заштићеним подручјима; 4.2 Метода синтезе у процесима управљања заштићеним подручјима природе; 4.3 Метода компаративне анализе у управљању заштићеним подручјима природе; 4.4 Индуктивно-дедуктивни метод у процесу управљања заштићеним подручјима природе; 4.5 Историјска метода; 4.6 Метода стратификације у управљању заштићеним подручјима природе);

5. Значај и потреба за заштитом природе (8 страна, стр. 35-42; поглавље садржи два потпоглавља: 5.1 Теорија и пракса просторног планирања и његов значај у оснивању и спровођењу управљачких мјера у заштићеним подручјима природе; 5.2 Однос просторног планирања и животне средине);

6. Историјски развој заштићених подручја (11 страна, стр. 43-53; поглавље садржи три потпоглавља: 6.1 Историјски развој заштићених природних подручја у свијету; 6.2 Историјат заштите и проглашења природних подручја у окружењу – типски примјери у Србији, Словенији, Хрватској; 6.3 Историјски развој заштите природних подручја у Црној Гори)

7. Законодавни и институционални оквир заштите природе и заштићених подручја (10 страна, стр. 54-63; поглавље садржи пет потпоглавља: 7.1 Закон о заштити природе; 7.2 Закон о националним парковима 7.3 Закон о уређењу простора и изградњи објеката; 7.4 Улога институција у процесу формирања и функционисања заштићених подручја; 7.5 Улога ванинституционалних организација и локалних структура – стејкхолдера у проглашењу и управљању заштићеним природним подручјима)

8. Међународна класификација заштићених подручја, улога међународних организација у њиховом управљању и примјена међународних стандарда и конвенција које се односе на заштићена подручја (8 страна, стр. 64-71; поглавље садржи два потпоглавља: 8.1 Међународне организације и њихова улога у заштићеним подручјима, 8.2 Примјена међународних конвенција и директива које се односе на заштићена подручја природе)

9. Природна подручја у Црној Гори и њихова управљачка организација и структура (26 страна, стр. 72-97; поглавље садржи седам потпоглавља: 9.1 Појам заштићеног природног подручја; 9.2 Међународни статус заштићених подручја у Црној Гори; 9.3 Управљачки модели заштићених природних подручја у Црној Гори; 9.4 Предности централизованог управљања националним парковима; 9.5 Недогасти у јединственој организацији и управљању заштићеним подручјима; 9.6 Могућности и мјере за превазилажење проблема у функционисању националних паркова; 9.7 Компаративна искуства у организацији и управљању са земљама региона (Србија, Хрватска, Словенија) и земљама ЕУ)

10. Анализа структуре просторно-планске документације која дефинише планирање и управљање заштићеним подручјима природе (30 страна, стр. 98-128; поглавље садржи два потпоглавља: 10.1 Просторни план Црне Горе; 10.2 Просторни планови посебне намене за заштићена подручја природе)

11. Стратегије и планови управљања у функцији унапређења заштићених природних подручја (страна 20, стр. 128-147; поглавље садржи пет потпоглавља: 11.1 Национална стратегија одрживог развоја и друге регионалне и локалне стратегије и њихов однос према заштићеним подручјима; 11.2 Мастер план за развој туризма и његов однос према заштићеним подручјима у Црној Гори; 11.3

Национална стратегија за заштиту биодиверзитета и њена улога у заштити и управљању заштићеним подручјима у Црној Гори; 11.4 Планови управљања за заштићена подручја природе; 11.5 Компаративна анализа планова управљања у Црној Гори са плановима управљања из непосредног окружења)

12. Функционална заштита и социо-економски аспекти у управљању заштићеним подручјима природе (страна 44 стране, стр. 148-191; поглавље садржи пет потпоглавља: 12.1 Заштићена подручја у функцији одрживог развоја; 12.2 Заштићена подручја у функцији развоја туризма; 12.3 Заштићена подручја у функцији развоја шумарства и водопривреде; 12.4 Економска квантификација заштићених природних подручја; 12.5 Заштићена подручја као модератори развоја локалних заједница)

13. Кључне међународне директиве које се односе на заштићена подручја природе у Црној Гори (Емералд мрежа, ИВА, ИРА подручја и њихова повезаност са заштићеним природним подручјима у Црној Гори) (страна 8, стр. 192-199; поглавље садржи три потпоглавља: 13.1 Емералд мрежа; 13.2 ИВА – подручја; 13.3 ИРА - подручја)

14. Квалитативна и квантитативна анализа ПППН на примјерима Биоградске горе, Ловћена и Дурмитора (страна 26, стр. 200-225; поглавље садржи два потпоглавља: 14.1 Квалитативна анализа ПППН Биоградске горе; ПППН Ловћена и ПППН Дурмитора; 14.2 Квантитативна анализа ПППН Биоградске горе, ПППН Ловћена и ПППН Дурмитора)

15. Генералне препоруке за унапређење система планирања заштићених природних подручја (страна 21; стр. 226-246; поглавље садржи шест потпоглавља: 15.1 Смјернице за унапређење система управљања заштићеним природним подручјима; 15.2 Смјернице за унапређење система планирања и заштите у подручјима која имају прекогранични карактер; 15.3 Смјернице и препоруке за унапређење институционалних капацитета за планирање, организацију и управљање заштићеним подручјима природе; 15.4 Смјернице за унапређење законодавног оквира у процесима планирања и управљања заштићеним природним добрима; 15.5 Могућности коришћења предприступних и других структурних фондова ЕУ за унапређење система управљања у заштићеним подручјима; 15.6 Смјернице за унапређење едукације, промоције и коришћење информационих алата уз унапређење система планирања и управљања заштићеним подручјима природе)

16. Дискусија (страна 8, стр. 247-254)

17. Закључна разматрања (страна 4, стр. 255-258)

18. Литература и извори података (страна 9, стр. 259-267)

Поред наведеног, дисертација укључује и биографију аутора и кључну документацијску информацију. Дисертација садржи 13 табела, 10 графикана, 16 карата, 46 слика. У дисертацији је наведен 171 литературни извор.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Наслов дисертације је јасно и прецизно формулисан, у складу са проблематиком и садржајем рада.

1. У првом поглављу (**Уводна разматрања**) изнете су уводне смернице у вези са темом: однос човека према животној средини, тенденције заштите животне средине и природе кроз историју, потреба за истраживањима заштите природе, као и задаци, циљ и сврха оваквих истраживања.
2. Друго поглавље (**Радне хипотезе**) износи десет хипотеза у вези са насловом и темом докторске дисертације, као и краће појашњење за сваку од хипотеза (на шта се конкретно односи, зашто је тако постављена, каква је њена веза са тренутним стањем у заштити природе Црне Горе).
3. У трећем поглављу (**Предмет, задаци и циљ истраживања**) детаљно су одређене три одреднице из наслова овог поглавља. Циљ истраживања је иницирање предлога за побољшање планске заштите, модела управљања и одрживог развоја заштићених подручја у Црној Гори (укључујући и она са међународним статусом заштите), односно, тај циљ се базира на развијању методологије просторног, регионалног и развојног планирања и спровођењу нових управљачких мера.
4. Четврто поглавље (**Научне методе истраживања**) даје преглед следећих коришћених метода: метода анализе управљања заштићеним подручјима, метода синтезе у процесима управљања заштићеним подручјима природе, метода компаративне анализе у управљању заштићеним подручјима природе, индуктивно-дедуктивни метод у процесу управљања заштићеним подручјима природе, историјска метода, метода стратификације у управљању заштићеним подручјима природе.
5. У петом поглављу (**Значај и потреба за заштитом природе**), после краћег историјског прегледа

акција заштите природе у свету, истиче се значај просторног планирања за ову активност, а посебно за управљачке мере у заштити природе. Ово је посебно важно поглавље за тему која се обрађује у докторској дисертацији, с обзиром на чињеницу да се просторима националних паркова у Црној Гори управља на темељу усвојених просторних планова посебне намене. Квалитетно опремљени просторни планови су основа за доношење квалитетних и спроводљивих оперативних управљачких докумената који се односе на заштићена подручја.

6. Историјски развој заштићених подручја обрађује се у шестом поглављу (**Историјски развој заштићених подручја**), на глобалном, регионалном (Србија, Словенија и Хрватска) и националном нивоу (Црна Гора). Анализа и преглед ове теме у Црној Гори уоквирени су табеларним и картографским приказом тренутног стања и географског распореда заштићених подручја на нивоу државе.

7. Садржај седмог поглавља (**Законодавни и институционални оквир заштите природе и заштићених подручја**) посвећен је критичкој анализи Закона о заштити природе, Закона о националним парковима и Закона о уређењу простора и изградњи објеката. За сваки од три закона, који представљају значајну спону ка мерама управљања у заштићеним подручјима, истичу се предности и мањкавости. На крају се кроз попис делегирајућих одговорности истиче значај институција (Министарство одрживог развоја и туризма и Агенција за заштиту животне средине) у заштити природе Црне Горе, као и улога невладиног сектора.

8. У осмом поглављу (**Међународна класификација заштићених подручја, улога међународних организација у њиховом управљању и примјена међународних стандарда и конвенција које се односе на заштићена подручја**) у корелацију се стављају активности међународних организација за заштиту природе (IUCN, WWF, EUROPARC) са заштитом природе у Црној Гори, а потом се наводе међународне конвенције (Natura 2000, Конвенција о очувању европских природних врста и природних станишта – Бернска конвенција, Конвенција о међународној трговини угроженим врстама дивље флоре и фауне – CITES, Конвенција о биодиверзитету, SEA директива) примењене у Црној Гори, са посебним освртом на њихов учинак.

9. Девето поглавље (**Природна подручја у Црној Гори и њихова управљачка организација и структура**) у фокус ставља управљачке моделе заштите природе и њихов институционални оквир, а посебно на примеру Јавног предузећа за националне паркове. Централистички модел управљања националним парковима детаљно се анализира из угла предности, недостатака и кроз предлог мера за превазилажење актуелних проблема (нпр. мерљиви резултати у примени планова, увођење мера за управљање ризиком, механизми за учешће локалних структура). Поглавље се завршава поређењем са искуствима у земљама у окружењу (Србија, Хрватска, Словенија) и земљама ЕУ.

10. С обзиром на важност просторних планова у заштити природе Црне Горе, десето поглавље (**Анализа структуре просторно-планске документације која дефинише планирање и управљање заштићеним подручјима природе**) је засигурно једно од најважнијих у раду. Структура која дефинише просторно-планску документацију посматра се кроз два нивоа: (1) просторни планови који се доносе и усвајају на државном нивоу и (2) просторни планови који се доносе и усвајају на локалном нивоу. С обзиром на њихов значај, просторни планови посебне намене за заштићена подручја су додатно истражени и појашњени (сви национални паркови, осим Проклетија су обухваћени овом врстом планова). Тако се овде појашњава и улога и значај детаљне разраде за поједине зоне, урбанистичко-технички услови за изградњу објеката, препоруке и смернице за спровођење ПППН у пракси. У анализи ове врсте планова додатно се појашњава концепт стратешке процене утицаја на животну средину у поступку доношења ПППН, као и њени циљеви, које аутор дели на опште и посебне. Цело поглавље је прожето критичким освртом на улогу и значај планова, зонирања (које стоји у вези са плановима) и заштитних зона у заштити природе, што је коначно све документовано већим бројем географских карата.

11. У једанаестом поглављу (**Стратегије и планови управљања у функцији унапређења заштићених природних подручја**) сагледава се значај и улога бројних стратегија и планова (осим просторних, који су тема претходног поглавља) у успостављању мера заштите природе. У центру ове теме је Национална стратегија одрживог развоја. Ово поглавље се истиче и по препознавању значаја планова управљања за заштићена подручја, који чине први и најважнији степен операционализације просторних планова посебне намене. На крају се, као резултат истраживања, истичу кључни недостаци у досадашњем усвајању и примени планова управљања за заштићена подручја.

12. У дванаестом поглављу (**Функционална заштита и социо-економски аспекти у управљању**

заштићеним подручјима природе) подстиче се значај теме, не мање битан од заштите природних вредности, а то су друштвени и економски аспекти у управљању заштићеним подручјима. С обзиром на карактер заштите природе у Црној Гори, али и тенденције развоја туризма, посебно се истичу анализе о значају туризма за заштиту природе (туристички токови, позитивни и негативни ефекти, визиторски центри, унапређење понуде и веза за активностима заштите природе). Након туризма, пажња је усредсређена на још две делатности: шумарство и водопривреду. Најзад, овде се сагледавају и детаљно описују трошкови заштићених подручја (трошкови управљања), али и предлажу модели унапређења ефикаснијег финансирања заштићених подручја.

13. Тринаесто поглавље (**Кључне међународне директиве које се односе на заштићена подручја природе у Црној Гори (Емералд мрежа, ИВА, ИРА подручја и њихова повезаност са заштићеним природним подручјима у Црној Гори)**) наглашава значај међународних иницијатива и статуса у заштити природе за заштићена подручја у Црној Гори и прати развој заштите природе у Црној Гори под њиховим утицајем.

14. Четрнаесто поглавље (**Квалитативна и квантитативна анализа ПППН на примјерима Биоградске горе, Ловћена и Дурмитора**) представља својеврсну студију случаја за три национална парка.

15. У петнаестом поглављу (**Генералне препоруке за унапређење система планирања заштићених природних подручја**) представљен је на неколико различитих нивоа сет различитих мера које би требало да унапреде управљање заштићеним подручјима. Ти нивои су систематизовани на следећи начин: систем управљања заштићеним подручјима, систем планирања и заштите у заштићеним подручјима која имају прекогранични карактер, институционални капацитети за планирање, организацију и управљање заштићеним подручјима, законодавни оквир, коришћење предприступних фондова ЕУ, едукација и промоција.

16. Шеснаесто поглавље (**Дискусија**) је одговор на постављене хипотезе у другом поглављу.

17. Седамнаесто поглавље (**Закључна разматрања**) представља аналитичко-синтетичку дискусију у којој су изведени главни закључци истраживања ове докторке дисертације, а на основу вишегодишњег истраживања заштите природе и заштићених подручја у Црној Гори.

Комисија позитивно оцењује све делове, односно, поглавља докторске дисертације.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Luburić, V., Stojanović, V., (2016): Control measures in the protected areas of Montenegro and their impact on the state of natural values. *Geographica Pannonica*, vol. 20, issue 2. (M 51)

Рад је прихваћен за штампање (јун 2016).

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Резултати истраживања полазе од констатације да Црна Гора поседује природне вредности од изузетног значаја у заштићеним подручјима, које превазилазе националне и регионалне оквире (потврда се проналази и у проглашеним међународним статусима, а на простору ове државе) и да је утолико одговорност примене мера заштите и њиховог унапређења још већа.

У Црној Гори је развијен систем планирања и управљања заштићеним подручјима који се темељи на усвојеним просторним плановима, плановима и програмима управљања за заштићена подручја (првенствено за националне паркове). То у системском приступу представља солидну полазну основу за касније фазе управљања. На основу изјаве о визији, у свим управљачким документима, предвиђају се мерљиви инструменти за реализацију политика очувања заштићених подручја. На основу тих визија, проистичу општи и посебни циљеви. Проблеми су садржани у недостатку базичних истраживања заштићених подручја, недостатку евалуације планова, кашњењу различитих управљачких мера. Даље, недостатак синергије различитих интерних и екстерних фактора, успорио је визије дефинисане у плановима управљања. Решења треба тражити у предузимању снажнијих мера мониторинга остварених резултата и јаснијег прецизирања и алоцирања надлежности и делегирања одговорности за спровођење. Такве мере, поред периодичне ревизије просторно-

планских докумената, треба у будућности да у своје законодавне оквире уграде клазулу која се већ примењује у другим земљама (нпр. Србија, Хрватска и Словенија). Она подразумева да се планови раде на рок важења од десет година, са разрађеним акционим плановима за спровођење сета стратешких области. То би смањило осцилације у примени планских и управљачких мера.

Истраживања институционалног оквира, законодавне основе, а нарочито усклађености међусекторских политика показала су висок степен међусобне неусаглашености и релативно низак степен координације. Бројни су примери да је степен остварљивости напретка у процесима од значаја за управљање природним процесима узрочно-последично везан за неопходну међусекторску сарадњу, са различитим субјектима на државном нивоу. Како је у једној од хипотеза постављено, често се ради о различитом поимању одређених процеса, а могуће и врло честом опструирању на штету природе и процеса функционисања заштићених подручја. Илустративан пример у дизбалансу одређених процеса је чињеница до које се дошло истраживањем, али и непосредним учешћем у појединим процесима, да су Просторним планом Црне Горе, поједина подручја препоручена за проглашење регионалних, паркова природе, споменика природе или предела од изузетне вредности. Сагласно томе, бројне локалне самоуправе, користећи ту могућност и законске механизме које директно црпе из Закона о заштити природе, покренуле су процедуру проглашења одређеног подручја заштићеним. Међутим, врло је индикативно то што је Министарство надлежно за послове шумарства и пољопривреде, на идентичним просторима, Владиним одлукама, формирало ловишта специјалне намене и као управљаче одредило надлежни државни орган, у конкретним случајевима, Управу за шуме. То су само неке од уочених нелогичности које ће морати да се институционално усаглашавају у наредном периоду. Свакако да није решење да на истим подручјима природе постоје два управљача и да сврха управљања буде потпуно различита. Уколико су локалне самоуправе, уз сагласност Министарства за одрживи развој и туризам, спремне да тим подручјима управљају, са примарним циљем заштите и унапређења природних вредности и одрживог коришћења потенцијала за добробит локалних заједница, намеће се закључак да то не би могла бити њихова функција, у случају да по својој форми остану подручја на којима ће се вршити лов.

Снажење и јачање институција требало би да буде један од основних предуслова за ефикасно спровођење мера у заштити природе. То нарочито добија на значају у држави која се декларисала да ће свој даљи развој базирати на принципима који су је декларисали за еколошку државу. У поглављу које се бави институционалним сегментом управљања, истражен је оквир који у систему заштите природе, примарно место и улогу даје Министарству одрживог развоја и туризма.

Истраживања спроведена у више поглавља која се односе на потребу снажнијег регионалног повезивања заштићених подручја природе, показују да је процес сарадње у прекограничној сфери присутан и то на завидном нивоу. Потреба за тим процесима је неопходна из више разлога (могућности заједничког коришћења предприступних и у блиској будућности већих структурних фондова ЕУ, између осталог). Бројне платформе које су потписале државе Југоисточне Европе, а нарочито државе из подручја регије Динарида, дају магистралне правце и оквире у којима ће се кретати будуће политике заштите животне средине, а нарочито политике које се везују за заштићена подручја.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Кандидат систематично приказује и тумачи податке које обрађује у раду, као и резултате истраживања. На основу комплексне анализе великог броја података у вези са заштитом природе и заштићеним подручјима (категорије, модели управљања, просторни планови подручја посебне намене, планови управљања заштићеним подручјима...), сакупљаних у вишегодишњем периоду и током рада у Јавном предузећу Национални паркови Црне Горе, кандидат је у докторској дисертацији дошао до низа корисних резултата, који предлажу сет мера значајних за унапређење заштите природе у Црној Гори (нпр. у областима система планирања, законодавног оквира, институционалног приступа заштити).

Комисија позитивно оцењује начин на који су приказани и тумачени резултати у докторској дисертацији.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:	
1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме	Комисија сматра да је докторска дисертација кандидата мр Веселина Лубурића написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме.
2. Да ли дисертација садржи све битне елементе	Комисија сматра да дисертација садржи све битне елементе и да представља садржајну и заокружену целину.
3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци	Теме у сфери друштвених наука, а у вези са заштитом природе (просторно планирање, интеракција са заједницама локалног становништва, управљање и друге), још увек су недовољно заступљене у проучавању ове важне активности у области заштити животне средине. Комисија сматра да је дисертација оригиналан допринос науци, јер пружа конкретан подстицај у даљем унапређењу развоја заштите природе у Црној Гори, оставља могућност поређења са моделима управљања у другим државама и коначно, анализом бројних студија случаја, пружа допринос у унапређењу научног проучавања заштите природе на ширем нивоу. Из ових разлога, може се констатовати да докторска дисертација мр Веселина Лубурића представља оригинални научни рад и пружа конкретан допринос науци.
4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања	Комисија није констатовала недостатке који би утицали на добијене резултате истраживања.
X ПРЕДЛОГ:	
На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:	
На основу детаљног прегледа и вредновања докторске дисертације кандидата мр Веселина Лубурића „Увођење нових управљачких мјера у заштићеним подручјима са циљем унапређења модела заштите природе у Црној Гори“, Комисија позитивно оцењује поменуту дисертацију и предлаже Наставно-научном већу Природно-математичког факултета, Универзитета у Новом Саду, да прихвати позитивну оцену и одобри кандидату да докторску дисертацију под овим насловом јавно брани.	

У Новом Саду, 30. 04. 2016.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

 Др Јасмина Ђорђевић, редовни професор
 ПМФ-а у Новом Саду, председник

 Др Владимир Стојановић, редовни професор
 ПМФ-а у Новом Саду, ментор

 Др Дејан Филиповић, редовни професор
 Географског факултета у Београду, члан

